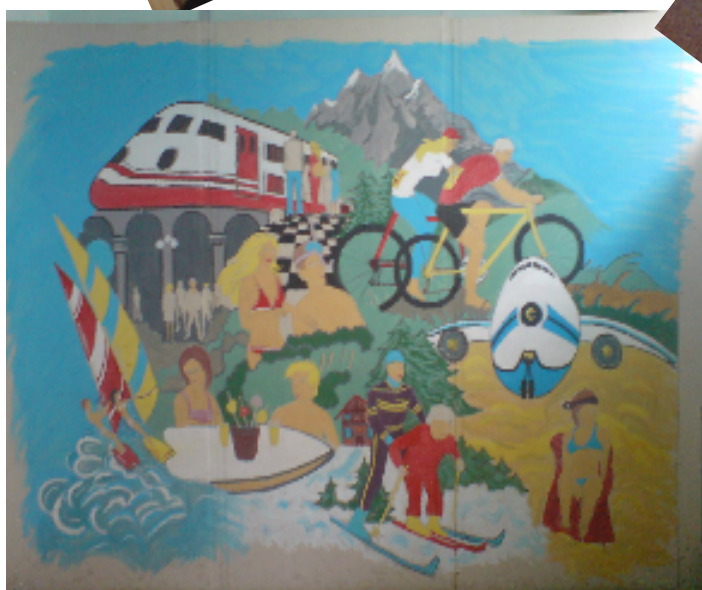
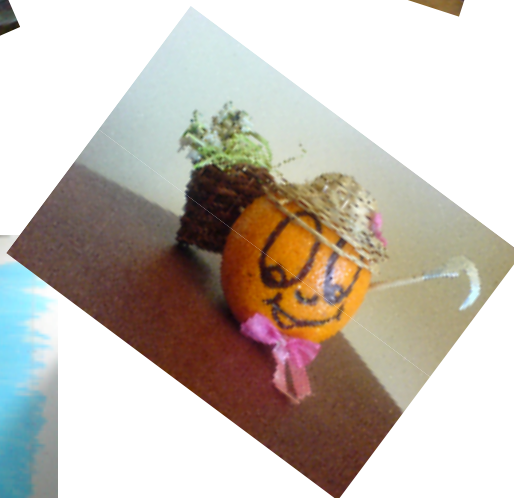

Nr. 7- 2008

Școala Generală Horea, Cloșca și Crișan Brad

CRÂMPÊIE DE SUFLET

pe curând...

In prag de primavara, noi muguri ai talentului elevilor scolii noastre se deschid pentru a ne bucura sufletul .

Ei sunt dovada muncii neobosite a lor si a dascalilor lor de a le indruma pasii cu rabdare, dragoste si daruire .

Dorinta noastra este ca in anii care vor urma, mugurii talentului lor sa se deschida pe alte orizonturi spre cinstea scolii in care s-au format si din care pasii lor au pornit timizi spre a-si gasi rostul.

Director profesor: Radovici Teofil
Director adjunct: Pascu Voichita

Tinere

IARNĂ

A nins cum n-a mai nins demult,
Peste hotarele cu vii...
A nins ușor ca un sărut
Și-a scos din case pe copii.

N-au mai căzut doar câțiva fulgi
În bălți pierind ca alte dăți,
Căci ascultând a noastre rugă,
Curg valuri albe și nămeți.

Îngeri cerești și-au scuturat
Din ceruri floarea de cristal.
Din zori și până pe-nserat,
E lumea noastră sus pe deal !

(Martin Raluca, cls. a V-a C)

NĂZDRĂVANUL

Era zi de toamnă
Și-o harnică doamnă,
Dis-de dimineată,
A plecat la piață.

A luat mărar,
Roșii și mustar,
Și la-ntors acasă,
Ce-a găsit sub masă ?

Aici o petală,
Colo o migdală...
Chiar și în papuci,
A găsit lăptuci...

Chiar al ei motan,
Motan năzdravan,
Casa i-a întors
Cu susul în jos.

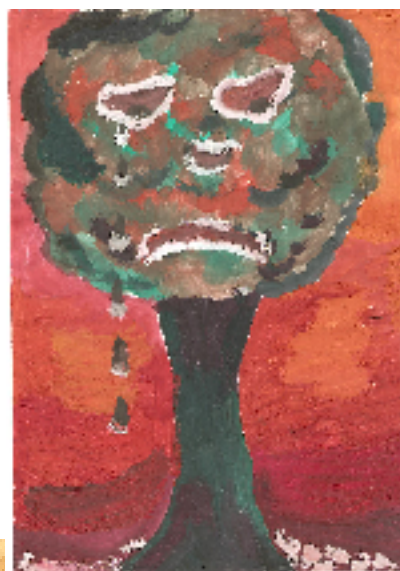
(Colța Mădălina, cls. a V-a C)

LĂCRIMĂ

**Când ai pierdut speranța
Și visul tău de mâine,
Să vii la-nvătătoare...
Ea te cunoaște bine !**

**Povata ei de mamă,
Căldura ei din glas,
C-o mână caldă-ți sterge
Lacrima din obraz...**

(Iuga Răzvan, cls. a V-a C)

Toamna

**A sosit batrâna Doamnă,
Lunga și frumoasa toamnă.
Strop de rouă ca migdală,
Stralucește în petală...**

**Calcă-ncet cu a ei papuci,
Păș,păș,păș printre lăptuci,
Printre frunze de mărar,
Pe covorul de mustar.**

(Nicula Sorana, cls. a V-a C)

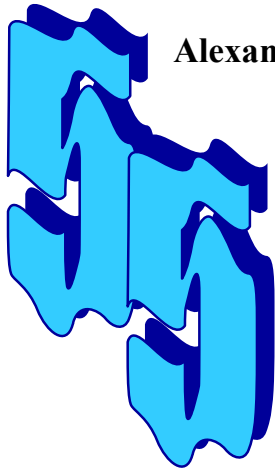

CVINTETE

Prețios ca un suflet de om,
Cald ca o rază de soare,
Îți mângâie mâna,
Îți bucura privirea,
Prieten...

(Teodorescu

Alexandra,cls.a V-a C)

Fara iubire nu ar fi nimic...
Din iubire s-a nascut Pământul.
In coltul străzii un copil plângând...
Iubirea-nseamna totul...

Iubire...

(Simulesc Robert, cls .a V-a C)

Fata stă si plânge,
In camera ei...
Cineva n-o lasă
La prietenii săi...
Durere..

(Duma Ioana,cls.a V-a C)

La nastere durere,
Durere in iubire...
In viață bucuria
Se-ncheie cu durere...
Viata...

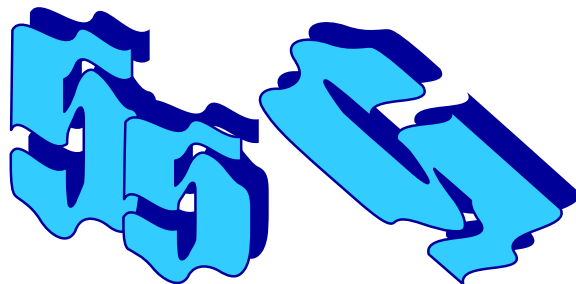
(Popescu Raluca,cls.a V-a C)

Vatra dorurilor,locul amintirilor,
Încă ne păzește când e timpul rece
Si nici nu se uită dupa vreme multă...
De e dorul greu,ne cheamă mereu...

Casa ...

(Chindris Ioana Florina cls.a V-a C)

Nici straluciri de nea,
Nici lacrima de ploaie,
N-aduce mangaiere,
Ca ochii mamei mele...
Fericire...
(Adam Mihai,cls. a V-a C)

DORINȚA

Am tot așteptat să ningă dar Zâna Iarnă se pare că nu poate citi gândurile mele. Nici un fulgușor nu se zărește coborând. Și ce mi-ar place să mă dau cu săniuța!

Singura soluție ar fi să-l aștept pe Moș Crăciun și să-l rog frumos, cât pot eu de frumos să facă cumva și să o înduplece pe Zână să-mi trimită puțină zăpadă. Numai Moșul mă poate ajuta.

Mama coace cozonacul. Toată casa miroase a vanilie și portocale. Cred că o felie din cozonacul delicios al mamei mi-ar fi de folos dacă vreau să-l conving pe Moș. Că cine știe ce mănâncă el săracul în noaptea asta! M-am gândit să-i dau și niște fructe că sunt destule-n coș. Ca să aibă energie, cum spune mama. Am pus totul pe măsută lângă brad iar eu mă așez pe canapea așteptând. Toți din casă muncesc doar eu stau. Dar eu...aștept, de fapt!

Numai seara de-ar veni odată că nu mai am răbdare! E așa de greu să aștepti! Un gând m-a speriat. Dacă Moșul nu-mi mai dă cadourile ce le-am cerut în schimbul zăpezii? Poate aș putea renunța la puzzle dar în nici un caz la păpușă! Sau...să renunț la păpușă că-mi mai rămâne jocul electronic. Dar poate Moșul, că e așa bun, nu-mi mai cere nimic mai ales că-l aștept cu atâtea bunătăți.

Deodată simt o mână caldă cum mă mângâie pe cap. O fi Moșul? Mă uit în jur și văd farfuria cu cozonac goală. Sub brad o mulțime de pachete colorate. Se pare că nici Moșu nu poate citi gândurile mele că eu tot așteptându-l am adormit și...nu l-am întâlnit!

Mă îndrept spre geam și privesc. Fulgi mari, mari zburau încet spre pământ. Nu așa mulți ca să mă pot da cu săniuța dar nu-i nimic că iarna-i lungă..

Oare cine știe ce s-a ales de cozonacul meu? Sau Moșul chiar citește gândurile copiilor? Anul viitor voi afla că nu am de gând să dorm deloc.

Mirona Carla cls. al III-a C

ÎNTOARCERE

Fotografia ce zăcea aruncată într-un cotlon era cheia. Imaginea ștersă de negura vremurilor era calea către trecutul ce-l marcaseră pe copilul de-odinioară atât de mult. Plecase de mult timp de pe meleagurile natale, căutând refugiu într-un alt loc, lipsit de cruzimea și aparenta nepăsare de care dădea dovada până și satul său, până și casa lui, până și păpușa de cârpe, tovarașă loială. Amintirile, înnegrite și ele de trecerea timpului păstrau totuși gustul dulce al copilăriei ce revine adeseori în sufletul său.

Din mugurii vieții a fost smuls de către nevoia de a prospera. Pășind către noi orizonturi, copilul a plecat doar pentru a se întoarce matur către vremurile demult apuse. Locul care ieri i-a fost cămin astăzi zace în ruine, scăldat în lacrimile toamnei. Doar câinele, acum bătrân, veghează încă asupra noianului de vise ce încă tulbură memoria stăpânului.

Satul întreg s-a stins și el, ucis de teama pieirii violente. Sătenii au plecat, asemeni celui ce-odinioară a fost copil, cu scopul de a prospera. Dorința lor fierbinte de a lăsa în urmă tot ceea ce i-a zdruncinat i-a făcut să se contopească cu trecutul, cu prezentul, cu viitorul. Deși cei vârstnici nu se vor putea nicicând întoarce, urmașii lor vor călca din nou pământurile ce i-au marcat pe ei, ca ființe.

Mai întâi prin ochii unui prunc, acum prin ochii unui om în toată puterea cuvântului, cătunul de la marginea pământului capăta parcă o strălucire aparte. Inocența și cunoașterea, speranța și adevărul, dorința și realitatea se contopesc, dând naștere tabloului atât de suav – tabloul fericirii desăvârșite prin prisma căruia întoarcerea către o fărâamă a trecutului îl copleșește pe copil.

El este conștient că deși trupul înaintează în timp, iar pe măsură ce anii trec se transformă, sufletul îi va rămâne mereu tânăr, mereu gata să atingă fie și cu forța imaginației amintirile ce i-au marcat existența. Imaginea neclară a fărâmei de trecut este impulsul pe care orice ființă îl așteaptă, iar acel impuls reprezintă scopul întoarcerii.

Cuprins de dorul de casă, cel ce încă mai are sufletul fraged privește cu încântare, teamă și înflăcărare înapoi și se oprește brusc din drumul care duce spre îndeplinirea tuturor scopurilor sale. Chiar și pentru un moment uită de prezent, pierzându-se în negura vremurilor. Chipul ce ieri era umbrit de disperare, astăzi este mângâiat de blândețea zâmbetului sincer. O brumă de speranță îi acoperă întreaga existență la vederea temeliei casei încă în picioare. Speră să mai găsească lumina caldă a lumânării ce-i luminase-atâta vreme serile. Spera ca glasul mamei să răsună în pustiul absolut, să spargă liniștea lugubră din juru-i. Doi ochi albaștri priveau către ceea ce-a mai rămas. Sufletul privea către ceea ce a fost și va mai dăinui încă un veac de-acum încolo. Privea către nemurirea amintirilor, sensul adevăratei întoarceri.

Costina Carina, cls. a VIII-a A

Eseu despre nimic

Nimic, pur și simplu. Ce poate fi mai cuprinzător decât acest cuvânt care, în esență, înseamnă totul. La ce te gândești adeseori ? La nimic... Ce faci acum ? Nimic. Ce reprezintă tu în fața forțelor naturii ? Nimic.

Iată deci că nimicul e un tovarăș loial. E mereu undeva în spatele nostru, în spatele oamenilor de nimic, oferindu-ne nouă, celor slabi, un adăpost stabil unde să ne ferim de responsabilități. Este elementul de bază al lenii, constituie de fapt creația ființei umane care greșește și se agață de o forță nevăzută pentru a se salva de la judecată... Un individ, prins asupra faptului împlinit – și aici mă refer strict la unele delincvențe pe care majoritatea le comitem – atunci când este întrebat ce face, răspunde cu nonșalanță : nimic. Un elev, prins în timp ce copiază este întrebat de către dascăl : « Ce faci tu aici ? » iar elevul răspunde cu aceeași nonșalanță : « nimic ».

Plină-i lumea de kitsch-uri, de dive afectate, de victime ale modei, de snobi, de proști, de cerșetori, de mizerie, de gunoarie, de noroi, de norod, de mașini, de palate, de copii, de adulți, de bătrâni, dar în egală măsură e plină de... nimic. Sau de nimicuri... Sau nu ?

Haideți să analizăm împreună ceea ce noi numim deșert... Nisip, soare, oaze, cămile, beduini, Fata Morgana, iar nisip, soare din nou și, în esență, nimic. Cam asta reprezintă deșertul în viziunea multora. Atât de gol, dar în același timp atât de plin.

Se pare că nimicul a pus stăpânire și pe ego-ul meu, căci acum mă simt mai mult decât copleșită de vidul absolut ce mă înconjoară... Sunt închisă între patru pereți, alte 23 de suflete mă înconjoară, însă mintea mea tot un gol absolut percepe... adică nimic.

Tu ce faci acum ? Probabil că nimic. Orice ai zice tu, ca om nu faci nimic și din nimic nu poți realiza nimic.

Dar nu-i prea mare pagubă, că așa-i omul... nu face nimic, dar răsplata și-o așteaptă... Însă știți voi cum se zice: cum îți așterni, așa dormi. Prin urmare, dacă nu faci nimic, în schimb vei primi tot un mare nimic, chiar dacă nu te aștepti ca aproapele tău să te lovească...cu nimic.

Tot repetând acest cuvânt de care trebuie să recunosc că m-am cam plictisit, mi-a venit în minte următorul lucru : uneori tu poți să nu faci nimic și să primești totul. Pesemne că te-am cam nedumerit, dar pe mine nu mă deranjează... Poate că totul se rezumă la vorbăria goală – dar haide să recunoaștem cu sinceritate că acesta este punctul forte și în același timp punctul slab al omenirii- însă un lucru e cert : decât să bruschezi, să omori, să lovești un seamăn de-al tău, gândește-te a doua oară și nu îi face nimic... să nu încerci să atentezi la viața unui om, ci doar încearcă să îl îndemni să renunțe la deprinderea de a nu face nimic. Aceeași regulă se aplică pentru fiecare ființă de pe acest pământ, de sub pământ, din afara pământului, sau din orice alt Univers, lume paralelă, etc.

Of, atâta vorbărie și rezultatul nu se vede... În concluzie, haideți cu toții să nu facem nimic, căci poate așa vom prospera și noi și cine știe : poate mâine, când va fi o nouă zi, soarele va răsări pe strada noastră, iar drumarii care de obicei nu fac nimic vor astupa gropile conștiinței noastre. Povești de adormit copiii... noi nu avem nevoie de așa ceva. Măcar dacă nu facem nimic, să fim solidari cu mama care ar putea și ea să se odihnească, nu să obosească citindu-ne basme. A fi solidar nu necesită resurse materiale sau energetice prea mari, așa că, fizic, nu faci nimic.

Acum, luând lucrurile mai în serios, concluzia este următoarea : a nu face nimic nu este întotdeauna benefic.

Costina Carina,
cls. a VIII-a A

Visele...

Visele provin din senin,
Viața când somnului închin.
Visele pot fi și fire de alianță
Între viață și a ei speranță.

Visele sunt pulbere fină de stele
Presărate printre rămurele,
Sunt mii de cristale lucitoare
În împărăția cea nepieritoare.

Visele sunt muguri ai ramurii de măr
Ce cresc lin precum firele de păr,
Sunt copite de unicorni
Ce bat aceeași munți stâncoși.

ADAM ANCA
Clasa a VII-a A

SINGURĂȚATE

Era o seară destul de târzie,
Când pe malul lacului priveam.
O nouă zi avea să învie,
Un glas de vietăți așteptam.

Ceasul la miezul nopții bătea,
Speriată la el am privit,
O creangă în geam se lovea,
O frunză de-a ei a pierit...

Atâtea ceasuri petreceam,
Orele-n cerc se roteau,
Parcă de lume uitată eram,
Asemenea frunzelor ce cădeau...

Valuri lacul la mal trimitea,
Ce nisipul fin îl răneau.
Câte-un ecou disperat se-auzea,
Cuțitele apei cu pietre se luptau.

Păreau a fi pahare ce se spargeau
Aruncate de mâini străine,
În larg cioburile se retrăgeau
Ștergând răni foarte fine.

La ceasul vechi îmi întorceam
Privirea curioasă,
O nouă zi așteptam
În taina-i misterioasă

Același cântec ciudat se repeta
Aceleași minute, secunde în șir...
Curând, o nouă zi venea,
Nu aveam de ce să mă mir?!

Șiruri de lacrimi au căzut
Din ochii mei ce contemplau.
Atunci viața reală am văzut
Când ceasuri singure se pierdeau...

O nouă zi curând începea
Când soarele palid a răsărit
Firul întunericului se rupea,
La lumină cu sufletul am pășit.

În noaptea următoare-am adormit,
Nu am mai rămas trează!
Un mister criptic s-a risipit
Înțelegeam ce răni singurătatea lasă.

Așa e viața uneori, ciudată,
Singurătatea când te stăpânește,
Dar afli adevărul, deodată
Când speranța în suflet îți năvălește.

ADAM ANCA
Clasa a VII-a A

REZULTATE ELEVI

Premianți la olimpiadele școlare

LIMBA ROMÂNĂ – faza județeană

1. Costina Carina, clasa a VII-a A, premiul II
2. Dud Liza, clasa a V-a B, premiul III
3. Lupea Alina, clasa a VII-a B, premiul III
4. David LArisa, clasa a VII-a C, premiul III
5. Grama Cătălina, clasa a VI-a B, premiul III
6. Adam Anca, clasa a VI-a A, premiul III
7. Horhoianau Daiana, clasa a VII-a A, mențiune
8. Paraoan Flaviu, clasa a VII-a B, mențiune
9. Bold Bianca, clasa a V-a B, mențiune
10. Sala Ioana, clasa a VIII-a B, mențiune
11. MAtăș Lavinia, clasa a VIII-a B, mențiune
12. Perian Mirela, clasa a VIII-a B, mențiune
13. Vălean Ana-Maria, clasa a VIII-a B, mențiune

MATEMATICĂ – faza județeană

1. Vălean Ana-Maria, clasa a VIII-a B, premiul III
2. Lăzărescu Alexandra, clasa a VI-a B, mențiune
3. Stânga Andrei, clasa a VIII-a B, mențiune
4. Tomesc Delia, clasa a V-a D, premiu special

FIZICĂ – faza județeană

1. Cornea Raul, clasa a VI-a B, mențiune specială

CHIMIE – faza județeană

1. Perian Mirela, clasa a VIII-a B, premiul III
2. Sala Ioana, clasa a VIII-a B, mențiune
3. Vălean Ana-MARioa, clasa a VIII-a B, mențiune

4. Uibariu Alexandra, clasa a VII-a A, mențiune
5. David LArisa, clasa a VII-a C, mențiune

ISTORIE – faza județeană

1. Antonescu Bogdan, clasa a VIII-a B, mențiune
2. Cozma Ioana, clasa a VIII-a D, mențiune

CULTURĂ CIVICĂ

1. Barbu Alexandra, premiul I
2. Leu Iulian, premiul I
3. Horhoianu Daiana, premiul III
4. Moș Alisa, mențiune

EDUCAȚIE PLASTICĂ

1. Josan Liliana, clasa a VIII-a D, premiul I
2. Uibariu Alexandra, clasa a VII-a A, premiul I
3. Horhoianu Daiana, clasa a VII-a A, premiul I
4. Mateș Lavinia, clasa a VIII-a B, premiul I
5. Clej Camelia, clasa a VIII-a D, premiul I
6. David LArisa, clasa a VII-a C, premiul I
7. Leucian Raul, clasa a V-a B, premiul II
8. Dincă Ariana, clasa a V-a B, premiul II
9. Costina Carina, clasa a VII-a A, premiul III
10. Șerb Ana-Maria, clasa a VII-a C, premiul III

EDUCAȚIE MUZICALĂ

Corul „Izvorașul” – premiul III
Grupul „Dubășii”, premiul I

EDUCAȚIE FIZICĂ – campionatul județean

1. Echipa de handbal – fete, premiul I
2. Echipa de handbal – băieți, premiul I

Colectivul de redacție

Coordonatori

- dir. adj. prof. PAȘCU VOICHIȚA
- prof. MIHALEA IULIANA

Tehnoredactare

- prof. VORONIANU SANDA FLORINA

Colaboratori

- prof. GROZA GIORGIA
- prof. SUCIU ANGELA
- prof. DIOANCĂ TELCA
- înv. CIRCO MARIANA

Articolele prezentate în revistă sunt lucrări ale colaboratorilor elevi, din școală, a căror nume este menționat în paginile respective ale revistei.

Desenele prezentate în revistă sunt miniaturi ale lucrărilor realizate de elevii școlii noastre, îndrumați de prof. Angela Suciu – colaborator al revistei noastre.